

Szerbia a mumus

2009 július 29. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Sokadszor parancsolt megálljt a magyar férfi vízilabda válogatottnak a szerb csapat. Ezúttal a római világbajnokság negyeddönt?jében kaptunk ki déli szomszédainktól, 10-9-re hosszabbítás után. Amióta Szerbia ezen a néven szerepel, pólósaink sohasem nyertek ellenük…

Kezdetben volt ugyebár a nagy Jugoszlávia. Ez az egykori államalakulat még magába foglalta a mai Szerbia mellett Montenegrót, Koszovót, Bosznia-Hercegovinát, Macedóniát, Horvátországot és Szlovéniát is. Persze már a háborút követ? id?szakban is ez a jugoszláv válogatott volt a magyar vízilabdázók egyik legnagyobb ellenfele. Többnyire hatalmas csatákat vívtak velük a mieink és mivel sokáig nem volt a sportágnak világbajnoksága – 1973-ban rendezték az els? vizes vb-t – így f?leg az olimpiákon viaskodtunk legnagyobb riválisunkkal.

A Helsinkiben győztes vízilabdacsapatunk. Állnak: Vízvári, Hasznos, Markovits, Bolvári, Martin, Gyarmati, Jeney; guggolnak: Szívós, Lemhényi, Kárpáti

Arra talán már csak a jó öreg pólós rókák emlékeznek, hogy az 1952-es Helsinki, az 1956-os Melbourne - i és az 1964-es Tokiói aranyérmet is a Jugoszlávokat megel?zve szerezték meg Kárpáti Györgyék vagy ha úgy tetszik Gyarmati Dezs?ék. A kés?bbiekben is késhegyre men? csatákat vívott egymással a két csapat, de többször billent felénk a mérleg nyelve, mint a plávik felé. Így is nevezték ugyanis a jugoszlávokat akkoriban. A kilencvenes évek elején aztán jött a délszláv háború és az egykori Nagy-Jugoszlávia atomjaira hullott. Egészen pontosan tagköztársaságokra és közülük Horvátország és Szerbia-Montenegró is jelent?s játéker?t képviselt a nemzetközi vízilabda viadalokon.

Ám még ekkor is egész jól elvoltunk velük; néha nyertünk, néha kikaptunk, de tartanunk nem nagyon kellett egyikükt?l sem.
A 2004-es Athéni olimpiai finálét például a szerb-montenegrói együttes el?tt nyerte meg a Kásás, Benedek, Biros és a többi szuperklasszis fémjelezte, Kemény Dénes irányította magyar csapat. Aztán megint jött a politika, amely már oly sokszor nagy hatással volt a nemzetközi sportéletre. Montenegró is önálló lett és ez nemcsak azt jelentette, hogy újabb nagy vetélytárs t?nt fel a medencékben, hanem egyúttal elindult az a sorozat melynek újabb állomása volt a római vb negyeddönt?je. Szerbiát nem tudja Magyarország legy?zni, sem világversenyen, sem bármilyen más mérk?zésen, ha vízben kell velük összemérni er?nket. A volt Jugoszlávia folyamatos zsugorodása idején született meg az a szállóige, amely ma is aktuális és közismert a pólós berkekben, hogy nekünk Szerbia akkor is a legnagyobb riválisunk és szinte legy?zhetetlen ellenfelünk marad, ha az egész ország területe csupán a belgrádi Tasmajdan uszoda környékére koncentrálódik.

Nos azért Szerbia jelenleg mintegy 77 000 négyzetkilómétert foglal magában, de számunkra az évek folyamán valóságos mumussá vált és bizony csak a jóisten tudja, megnyertük volna - e a zsinórban harmadik olimpiai aranyérmünket tavaly Pekingben, ha az amerikaiak nem teszik meg nekünk azt a szívességet, hogy az el?dönt?ben elsöprik utunkból a szerb gárdát. Amir?l tehát egy korábbi hétvége utáni összefoglalónkban már írtunk, vagyis hogy 1777 napja nyeretlen a magyar férfi vízilabda válogatott a szerbek ellen, az a szám bizony most már 1794-re duzzadt. Ezúttal ráadásul már egy vb negyeddönt?ben sikerült veszteni, szerb fóbiánk vagy csak hihetetlen pechsorozatunk miatt és ilyesmi a Kemény érában csupán másodízben fordult el?. Persze aki látta a mérk?zést az tudhatja, hogy a spanyol-olasz bírókett?s nem volt éppenséggel velünk, Kemény Dénes lelátóra küldése elég nehezen indokolható és bizony az emberel?nyökért is jobban meg kellett harcolnunk ezen a meccsen, mint a vetélytársnak. Így is hatalmas csatában, a hosszabbításban maradt csak alul a kissé átalakított magyar csapat és jól is mondta a kapitány a mérk?zés utáni nyilatkozatában, hogy ez a római világverseny csak a Londonban véget ér? út els? állomása, de ez az út most jóval rögösebbnek ígérkezik, mint a Pekingbe vezet? volt.

Egyben azonban biztosak lehetnek a magyar póló szerelmesei: többszörösen kitüntetett és aranyakkal teleaggatott kapitányunk biztosan kitalál, majd valamit a szerb fóbia leküzdésére és talán már a következ? világversenyen véget ér a kékek elleni vessz?futás.

Juhász Attila

Szerz? a Flag Polgári M?hely tagja

Ajánló